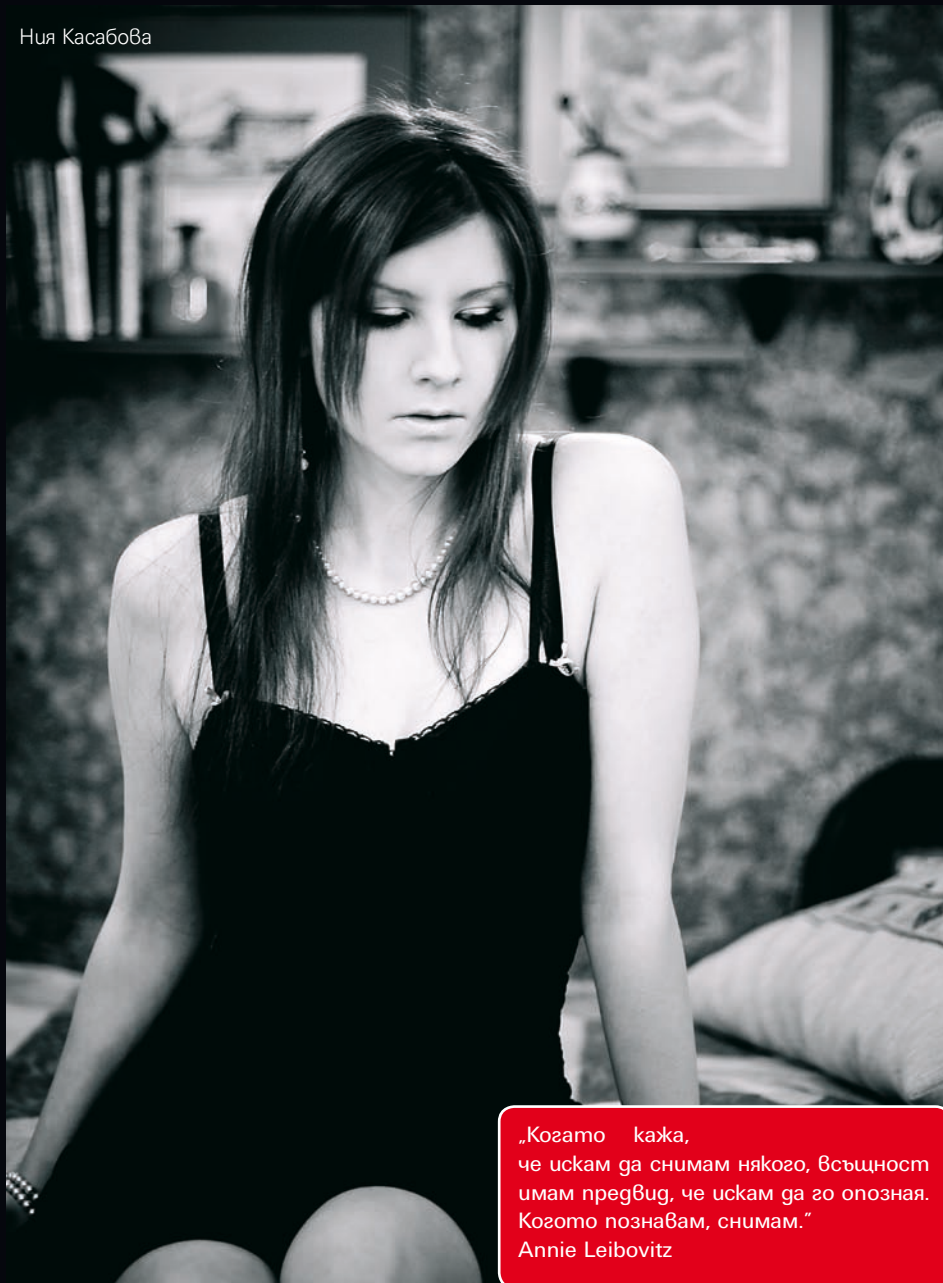

ПОРТРЕТИТЕ РАЗКАЗВАТ ИСТОРИИ

ВСАКО ЛИЦЕ Е ЕМОЦИЯ, УПОВЕНА ОТ ОБЕКТИВА

Ния Касабова

„Когато кажа, че искам да снимам някого, всъщност имам предвид, че искам да го опозная. Когато познавам, снимам.“
Annie Leibovitz

Радост и тъга, възторг и страх, закачливост и възбужданост, умора и предизвикателност – всеки поглед и всяко лице изразява пъстър свят от емоции и състояния. Уловени от обектива, те могат да пресъздават история, да разкажат своята приказка на случайния зрител. Целта на портретната фотография не е просто да запечата физическата красота и контурите на дадено лице, а да разкрие индивидуалност и настроение. Това е не е

лека задача, особено когато се работи с непознати, но може би е и предизвикателството, което кара много фотографи да се впускат с интерес в този жанр. Всяко лице е постоянен източник на уникална и

Портретната снимка е драматичен израз на субекта и неговата индивидуалност. Фотография, която оставя дълбока следа в съзнанието и създава емоция, може да се нарече успешен портрет.

непрекъснато променяща се емоция, която може да е предпоставка за създаване на изключителен портрет.

in brief

PORTRAITS TELL STORIES

Joy or sadness, enthusiasm or fear, weariness and provocation – every look and every face express wide range of emotions. Captured by the camera, they tell different stories to casual observers. A portrait could make a dramatic statement about the subject. And a photograph of a person that leaves strong imprint on our mind is a successful portrait. It is very individual and it always moves revealing details about the person.

Силата на въздействието

С какво ни привлича снимката на едно лице? С уникалност, с настроение, с душевност. На пръв поглед заснемането на портретна фотография изглежда много лесно, но всъщност не е точно така. Принципно всеки може да заснеме друг човек и много хора го правят постоянно. Във фокуса на обектива попадат близки, приятели, деца, дори непознати в парка или на улицата – и всичко това са портретни снимки. Някои от тях обаче рязко се отличават като по-добри от останалите. Защо? Какво ги прави различни? Отговорът е простичък и очевиден. Успешният портрет възбужда. Силата на въздействието може да идва от характерни черти, моментното състояние на субекта или позата му, цветовете или от нещо дребно и на пръв поглед неуволимо в обкръжението му, но също толкова съществено. Портретната снимка е драматичен израз на субекта и неговата индивидуалност. Фотография, която оставя дълбока следа в съзнанието и създава емоция, може да се нарече успешен портрет. Той разкрива част от душевността на човека – настроение, нагласа или поза, които показват характерното в една личност. Фотографът също играе важна роля в заснемането и крайния резултат на един портрет – съществено е какво търси в дадено лице, какво иска да „извади“ от него, каква история иска да разкаже. Няма правила за заснемане на „велик“ портрет – необходимо е експериментирание, въображение и сетивност, за

постигане на собствен, разпознаваем стил. Един от тях е въздействието, когато фотографът успее в единствен кадър да извади на повърхността неподозирани емоция и да постигне визия, изненадваща дори за снимания субект. Тогава

Владимир Грънчаров

Всички фактори за успешен портрет може да са налице: светлина, обстановка, модел. Но след заснемане човекът е изгубен във фона. Защо? Най-често е нужно да се приближите. В повечето случаи един портрет ще има много по-силно въздействие, ако почти изпълва цялата снимка.

на преден план излиза неуловимото, магнетичното. Независимо от обстановката, целта на заснемането, дали е в цвят или монохромна, портретната фотография е безценно илюстриране на единствен момент от живота на човек, състояние, което никога повече няма да е същото, в условия, при които всичко около нас се променя, включително и ние самите.

Малките тайни

Като че ли сме свикнали да възприемаме по-добре една снимка, ако лицето на нея е усмихнато. Не всички портрети обаче се нуждаят от усмивка – сериозното лице е

не по-малко интересно и наситено с емоция. Дори може да бъде много по-драматично, особено ако е снимано отблизо. Изрязването на голяма част от снимката привлича вниманието към детайли от лицето за по-силно въздействие. Портретите в близък план

Александър Грънчаров

Ния Касабова

са най-подходящи за улавяне на изражение и обаяние. За тях е много важно светлината да струи от добър ъгъл. Ако целта е да се подчертаят бръчици или гребни детайли, светлината трябва да е странична или да идва отдолу. Ако целта е да се направят снимки с по-меко излъчване, добре е да се снима в облачен ден, когато светлината е разсеяна и няма толкова сенки. От своя страна портретните снимки, които не са в толкова близък план, не са и толкова персонални. Те са може би и малко по-лесни за изпълнение, защото субектът е по-спокоен и естествен, а в кадъра се включва и част от фона.

Много от фотографите използват различни „трикове“ за постигане на вълнуващи портрети.

Някои от най-добрите попадения в портретната фотография са снимките, на

които хората гледат някъде „отвъд“ обектива, а не в него, затова са важни елементът на изненада и търпението, с което подхожда снимащият. Използването на ярки и контрастни цветове в грима, аксесоарите или грехите насочва вниманието към определени части от снимката и може значително да допълни въздействието. Различните повърхности – прозорци, огледала, вода, които отразяват добре, създават интересен резултат и внасят необичайно настроение. Особено естествено изглеждат портретите, на които сниманият е уловен да прави нещо, което обича, или когато изобщо не подозира, че е сниман. Кадрите, направени на улицата, са едни от най-непосредствените – неочаквани и импулсивни. Ако на някои снимки лицето е извън фокуса, в това също може да има очарование и та-

Николаï Анов

Владимир Грънчаров

кива кадри могат да бъдат не по-малко интересни от тези с фокус върху снимания. Те дори добавят своеобразна мистерия в образа.

Тъмната част от снимката може да стане акцент в нея – понякога сенките са по-въздействащи от субекта, който ги образува. В снимка с доминиращ нисък ключ погледът естествено ще бъде привлечен към светлите места. Тези снимки са заредени с повече драматизъм, докато висок ключ снимките са по-ефирни и меки като изображение. При тях малките дефекти не се забелязват и снимката изглежда много по-изчистена откъм излишни детайли. В повечето случаи черно-белите портрети са много по-въздействащи от снимките в цвят – премахването на цветността „оголва“ емоцията и погледът се концентрира над нея, затова много фотографи предпочитат монохромните портрети.

Съвет:

Аранжирането на портретни снимки е малко по-особено от останалите жанрове. Ако решите да разпечатате и рамкирате една-единствена снимка, която да закачите самостоятелно, нека тя да бъде в А4 формат, за да е достатъчно значима на стената. В случай че държите на композиция от няколко фотографии, е необходимо внимателно да ги подберете, за да не се „бият“ една с друга като визия. Аранжирайте ги по съдържание – две или три от тях например с изображение в по-близък план, заснети в цвят или черно-бяло.

Сайтове на портретни фотографи:

- www.chrisgloag.com
- www.michaelwilliams.co.uk
- www.trueportraits.co